

1 Elke dag iets nieuws

Kleine baby's kunnen nog niet tellen,
maar kleuters tellen tot drie, tot vijf, tot tien of nog meer.
In een week zitten 7 dagen.
Een maand heeft er 30 of 31 (behalve februari).
Een jaar telt 365 dagen en 366 als het een schrikkeljaar is.
In mijn leven zijn er, wacht, ik haal er mijn smartphone bij.
Waar staat de rekenmachine nu weer? Ah hier: het heet:
Calculator. Dat is een moeilijk woord voor "uitrekenaar".
Even kijken: 62×365 is al 22 630.
Dan tel ik nog 1 dag van april, 31 van mei en 30 van juni erbij.
Zo kom ik aan 22 692.
Nu nog de schrikkeldagen erbij tellen:
op 62 jaar zijn dat 15 schrikkeljaren, dus $22\ 692 + 15$.
Klaar! Ik ben vandaag 22 707 dagen oud.
Tweeëntwintigduizend zeventienhonderd en zeven dagen oud.
Hoeveel dagen er nog komen in mijn leven?
Geen idee! Hopelijk nog veel.
En elke dag is weer nieuw.
Dat zie ik steeds weer.
Heb je er al over nagedacht wie die dagen maakt?
Het is de Here God die de dagen maakt! Hij formeert ze.

Hij maakt alle dagen nieuw.

Ik geniet ervan.

Uiteraard weet jij hoe oud jij bent.

Maar weet jij ook hoeveel dagen jij al geleefd hebt?

Reken het maar eens uit op de “calculator”.

© Tonny Appermont

2 Trouwen

De meeste mensen hebben al wel gehoord van Kana (Kanna - Cana....).

De naam wordt op verschillende manieren geschreven.

De stad heet nu Kafar (Kafr) Kanna.

Die stad ligt in Israël.

Nu is het een Arabische stad.

Zes kilometer ten zuiden van Kanna ligt Nazareth.

In Nazareth heeft de Here Jezus lange tijd gewoond.

Jezus was er niet geboren en Hij is er ook niet gestorven.

Maar Hij heeft er meer dan twintig jaar gewoond.

Jammer dat we zo weinig weten van die periode.

Dit weten we:

Hij woonde er met zijn mama, met zijn broers en met zijn zussen.

Hoe het zat met Jozef, weet ik niet. Het staat niet in de Bijbel.

In de Bijbel vind ik wel dat het eerste wonder, dat Jezus deed,

gebeurde op een bruiloft in Kana.

Er waren daar twee mensen getrouwd.

Jezus was ook op dat feest.

De mensen waren nog maar net getrouwd en er waren al problemen.

Gelukkig had het bruidspaar geen problemen met elkaar.

Stel je voor dat ze de derde dag van hun bruiloft al ruzie maakten.

Het was eigenlijk heel erg. Het bruiloftsfeest was in volle gang.

En toen was de wijn op. Er was alleen nog water voor de gasten.

Ook lekker als je dorst hebt, maar toch.

Gelukkig hadden de mensen Jezus uitgenodigd.

En die zorgde voor de oplossing. Voor Hem heel eenvoudig.

Hij veranderde simpelweg water in wijn. Hupsakee.

En dan was het geen ordinaire wijn. Dus geen “gewone” wijn.

Nee hoor, de Here Jezus maakte van dat water superlekkere wijn.

Het feest kon doorgaan en werd een heel erg lekker feest.

Veel mensen vragen de Here Jezus om een zegen als ze gaan trouwen.

En ze hebben gelijk.

Want als Hij je gaat zegenen, dan zit je in een goed huwelijksbootje.

Ik was vandaag ook op een bruiloft.

Er waren heel veel mensen op het feest.

Gelukkig had het bruidspaar ook de Here Jezus uitgenodigd op hun trouwfeest.

Want ze hebben allemaal samen voor de Here Jezus gezongen

en ze hebben Hem om een zegen gevraagd over hun huwelijk.

Heel mooi was dat. En ik weet zeker dat de Here Jezus bij het huwelijk van die twee verder zal leiden.

Als jullie nu nog klein zijn,

maar later waarschijnlijk ook gaan trouwen,

vergeet dan niet de Here Jezus uit te nodigen op je feest!

© Tonny Appermont

3 De derde dag

Opgelet voor "de derde dag"!

Ik ben deze opmerking van onze kamp leider veertig jaar geleden nooit vergeten.

Het was heel simpel. Een kinderkamp duurde 7 of 8 dagen.

Het was volop zomer.

De kinderen genoten vanaf de eerste dag.

Maar de hoofd leider kwam steevast op de derde dag met de opmerking.

Opgelet. We zijn de derde dag!

Let bijzonder goed op, dat de kinderen de dag zonder ongelukken doorkomen,

let erop dat ze zich goed amuseren en geen heimwee krijgen.

Er dreigde dus van alles te gebeuren op de derde dag.

Als die dag voorbij was en het was een fijne derde dag geworden,

hoefden we niet te vrezen voor de rest van het kamp.

Ik ben nu de derde dag bezig met het schrijven van mijn dagelijks verhaal.

Ik moet ervoor zorgen dat het voor 12 uur 's nachts online staat.

Het ziet er goed uit, want ik zie dat het nu 22 u 55 is.

Ik heb dus nog meer dan een uur tijd voor een opdracht die ik op een half uur tijd zeker klaar krijg.

Het zal lukken. Het zal dus voor die andere 362 dagen ook wel in orde komen.

Voor de kinderen op school is er ook rekening gehouden met de derde dag.

Op maandag en dinsdag hele dagen school, maar op woensdag,

de derde dag van de schoolweek, is er alleen les in de voormiddag.

Een hele "derde" dag naar school komen zou veel te vermoeiend zijn.

De kinderen zouden kribbig worden en ze zouden het heel lastig vinden om nog iets te leren.

Dus namiddag geen school op de derde dag. Goed gezien!

Heb je het verhaal van gisteren gelezen?

Over de bruiloft in Kana?

In de Bijbel staat dat verhaal, je weet het wel, in Johannes hoofdstuk 2.

Het begint zo:

En op de derde dag was er een bruiloftsfeest in Kana in Galilea.

Op de derde dag schiep God ... Ik zeg het niet. Zoek het maar op!

Het staat vooraan in de Bijbel in Genesis hoofdstuk 1.

En "ten derde dage" stond Jezus op uit de dood.

De derde dag... toch wel speciaal, niet?

© Tonny Appermont

4 Nog net op tijd

Als je wil weten hoe laat het is, is dat niet zo moeilijk.

Als je de klok nog niet kunt lezen, moet je het vragen aan papa of mama.

Of aan de meester, de juf of een vriendje.

Leer dus maar zo vlug mogelijk de klok lezen,

want het is superhandig als je dat kunt.

En als je dan de klok kunt lezen, moet je leren tijdrekenen.

Ik moet op school zijn om kwart voor 9,

wanneer moet ik dan vertrekken als ik 20 minuten moet stappen?

Vroeger had iedereen een polshorloge op zijn linkerarm.

Iedereen wist hoe laat het was, maar het was vaak niet helemaal correct.

Die polshorloges liepen soms juist, maar dikwijls voor of achter

(dan gaf je horloge de tijd dus te vroeg of te laat).

En als je 's morgens naar de radio luisterde,

hoorde je na elk liedje hoe laat het was.

Zo wist je de juiste tijd en kon je op het juiste moment

naar je school of naar je werk vertrekken.

Je kon ook telefoneren naar "de sprekende klok"

om de juiste tijd te weten.

Dan hoorde je: bij het derde tikje is het precies

7 uur, 13 minuten en 40 seconden - tik - tik - tik.

Bij het derde tikje is het precies

5 uur, 13 minuten en 50 seconden - tik - tik - tik.

Bij het derde tikje is het precies

5 uur, 14 minuten - tik - tik - tik.

En zo kon je de polshorloge juist zetten.

Als ik wil weten hoe laat het is,

kijk ik naar de klok tegen de muur

(die is radio-gestuurd en geeft de perfecte tijd).

Of ik kijk op de computer rechts onder op het beeld.

Of ik kijk naar mijn smartphone.

Handig!

Zo weet je precies hoe laat het is,

kun je op het laatste moment vertrekken

en kom je nog steeds op tijd.

Soms net op tijd. Prima zo.

Maar zorg ervoor dat je niet net te laat bent!

Dan moeten de anderen op je wachten.

En wachten is meestal niet leuk.

Jij hebt toch niet de naam dat je steeds te laat komt?

Daar is Pietje.

Die komt "altijd" te laat.

En waarschijnlijk is dat niet waar, want het is overdreven.

Pietje komt namelijk "bijna" altijd te laat.

Pietje moet beter op zijn klok kijken.

En Pietje moet leren op tijd te vertrekken.

Want dan moet niemand op Pietje wachten.

En iedereen zegt dan:

"Vroeger kwam Pietje altijd te laat, maar nu is hij een voorbeeld voor de anderen".

Keurig toch?

Moraal van dit verhaal:

is het een probleem als je maar "net op tijd" bent?

O nee: de trein is nog net niet vertrokken.

Is het probleem dat je "net te laat" bent?

Maar 10 seconden!

Jammer: de trein is weg.

Nu moet jij zelf wachten op de volgende trein.

Vervelend, niet?

Oei, ik zie dat het 23 u 58 is.

Net op tijd om dit verhaal op de website te plaatsen!

Het is net nog niet dinsdag.

© Tonny Appermont

5 Moeilijk

Heel veel dingen zijn moeilijk.

Zeker als je het de eerste keer moet doen.

Toen je nog een dreumes was, moest je leren stappen.

Hoeveel keer ben je gevallen?

Toen je een jaar of 5 was, moest je leren fietsen.

Ging dat vanzelf?

Toen je 6 werd, moest je leren lezen.

Dat was ook moeilijk.

En toen je 7 werd, moest je de tafels leren.

Ook moeilijk.

Als je 18 bent, mag je leren auto rijden.

Dat is ook moeilijk!

En misschien ga je later naar de Hogeschool of naar de Universiteit.

Je raadt het al... De toetsen die je daar krijgt...

Moeilijk! Moeilijk! Moeilijk!

Het leven is ook moeilijk!

Er gebeurt van alles in je leven, leuke dingen, droevige dingen.

Je moet altijd goed nadenken om juiste oplossingen te bedenken.

Moeilijk!

En het allerlaatste dat ieder mens in zijn leven moet doen is ... doodgaan.

Dat is ook moeilijk!

Maar je hoeft die moeilijke dingen niet alleen te doen.

Gelukkig maar.

Als je hart naar de Here Jezus uitgaat,

zal Hij je krachtig bijstaan bij alles wat je moet doen.

Dat staat echt in de Bijbel.

Je kan de Here Jezus vragen: "Help mij alstublieft bij..."

Het werkt echt.

© Tonny Appermont

6 Ik heb U lief

Vandaag ontdekte ik een nieuw lied.

Ken je de liederenbundels van Opwekking?

Er bestaan liederenbundels voor kinderen

en bundels voor volwassenen.

Je vindt er superveel liedjes en liederen.

Vreemd dat ik lied 639 nog nooit had gehoord.

De meeste mensen leren nieuwe liederen kennen

door te luisteren naar de radio.

Of ze krijgen een CD op hun verjaardag.

Of ze surfen op Youtube.

Ik zit vaak te spelen op de piano.

Gelukkig leerde ik heel lang geleden noten lezen.

Dan kan je liedjes spelen die je nog nooit eerder had gehoord.

Handig toch?

Daarnet dacht ik, waw, wat een mooie melodie.

Dat lied wil ik aanleren in de gemeente.

Dat lied moeten we samen gaan zingen.

Hopelijk heeft het lied ook een mooie tekst.

En ja hoor, een mooie melodie,

daar hoort immers een mooie tekst bij!

"Ik heb U lief met heel mijn hart, Heer,

laat mij zeggen dat ik van U hou.

Heer laat mij zijn in de schaduw van Uw schoonheid,

laat mij zien Uw grote trouw..."

En zo gaat het maar door.

Wil je de hele tekst?

Je kunt de tekst opzoeken door de "Google" te raadplegen.

Je kunt ook het lied opzoeken door te "Youtuben".

Geniet ervan!

© **Tonny Appermont**

7 Frituur

In Vlaanderen vind je overal frituren.

Je kunt naar een fritkot,

je kunt naar een frituurwagen,

je kunt naar een kermisfrituur.

Of naar de Mc.Donald of Quick.

Want dat zijn ook frituren.

En overal zijn er frituren in “huizen”.

In totaal zijn er in Vlaanderen meer dan drieduizend!

Wie honger heeft, kan dus (bijna) overal naar de frituur.

In de frituur zijn er uiteraard frietjes.

Maar je vindt er ook snacks, hamburgers,

vissticks, stoofvlees en nog veel meer.

En uiteraard hebben ze ook allerlei sausjes.

Een frituur werkt heel snel:

de frietjes zijn al voorgebakken,

de vleesjes zijn op een wip klaar.

Ik vind het heel handig.

Ik kom terug van weet ik waar en ik heb honger.

Het duurt nog een hele tijd eer ik thuis ben.

Dan maar naar de frituur.

Even denken:

een pak friet met mayonaise en graag een visstick erbij.

En een Ice-tea.

Hoeveel kost het mij?

9 euro en twintig cent.

En even later zit ik smakelijk te eten.

De frietjes smaken in elke frituur anders.

Hmm, heerlijk.

En ik hoef ook niet verder te rijden met een lege maag.

De frieten van Vlaanderen...

ik zou ze niet kunnen missen.

Vlaanderen - frietjesland.

In de Bijbel vind je het verhaal van de vijf broden en de twee vissen.

Met die enkele broden en die paar vissen

gaf de Here Jezus meer dan 5000 mensen te eten,

zoveel dat ze het niet opkregen.

Als dat wonder in Vlaanderen was gebeurd,

had de Heer wellicht met enkele frieten en worstjes

de hele menigte eten gegeven.

Het zou al te gek zijn.

Ik mag er niet aan denken.

Neen, dat toch maar vijf broden en twee vissen.

Dat klinkt minstens even smakelijk!

© Tonny Appermont

8 Muziek

Hoe zou het leven zijn zonder muziek?

Mijn leven zou in ieder geval helemaal anders zijn.

Ik luister naar muziek,

ik maak zelf muziek.

Muziek = genieten.

Muziek = kunstig bezig zijn.

Muziek = passie.

En ik ben niet de enige.

Van de andere kant hou ik ook van stilte.

De radio even afzetten, de piano even dicht laten,

de bas in de zak.

Is het dan echt stil?

Neen, maar wel een stuk stiller.

Je hoort verkeer heel ver weg,

je hoort vogels, je hoort altijd wel iets.

Helemaal niets horen is voorbehouden

voor mensen die doof zijn.

Niet fijn, als je het mij vraagt.

En nu wil ik even schoolmeester zijn:

zorg je goed voor je oren?

Ik bedoel niet: was je oren goed (dat moet ook).

Ik bedoel: bewaar je oren,

want je hebt er maar twee en je krijgt geen nieuwe.

Je maakt je oren kapot als je luistert naar te luide muziek.

Je maakt je oren kapot als je werkt met luide machines
en geen oordoppen gebruikt.

Je maakt je oren kapot als je te dicht komt bij kei-luide geluidsboxen.

Je maakt je oren kapot als je de oortjes van je smartphone te luid zet.

Sommige mensen met “kapotte” oren horen steeds een gesuis.

Ze worden er op de duur helemaal gek van.

Of ze hebben een hoorapparaat nodig
om toch nog iets te horen.

Zorg dus goed voor je oren.

En geniet van mooie muziek.

En maak mooie muziek.

Zo kan je God ook groot maken met een mooi lied!

Je wordt er helemaal blij van.

© Tonny Appermont

9 In de file

Op reis gaan is leuk. Heel fijn.

Je kunt met het vliegtuig, met de auto,
met de fiets, ook te voet.

Wie te voet of met de fiets op vakantie trekt,
heeft geen last van files.

Ik fiets heel veel en dikwijls reed ik een lange file auto's voorbij
met mijn fiets.

Auto's rijden sneller dan fietsen.

Natuurlijk.

Maar er is iets gebeurd... Oei, een ongeluk.

Daardoor kunnen de auto's niet meer door.

Iedereen staat stil.

Maar het fietspad is nog vrij.

De fietser staat dus niet in de file
en kan doorrijden.

Hij schiet nu met zijn langzame fiets sneller op dan de automobilist in zijn snelle auto.

Wie te voet op reis gaat, schiet natuurlijk ook niet op.

Maar hij wil doorbijten tot hij op de plaats van bestemming komt.

Hier volgt zijn verhaal.

“Ik ben in Barcelona geweest. Te voet!

Het was 1200 km van mijn huis.

Elke dag stapte ik 40 km. Op 10 dagen is dat 400 km.

Op 30 dagen was ik in Barcelona.

En onderweg heb ik heel veel gezien en beleefd.

Het was super!”

In Barcelona heb ik, zoals de meeste toeristen gewandeld op de beroemde Ramblas.

Ik heb het voetbalstadion bezocht en ook de prachtige Sagrada Familia, de kerk van architect Gaudi.”

En dan vraag je: “Ben je ook te voet terug naar huis gewandeld?”

En dan is het antwoord steevast:

“O nee, ik kwam terug met het vliegtuig.

Dat ging heel vlot. De vlucht duurde minder dan twee uur”.

“Maar er was wel file in Barcelona.”

Ik heb een uur staan aanschuiven aan het loket om in te checken voor het vliegtuig.

“Een uur file?”

“Geen probleem, want ik moest twee uur voor het vliegtuig vertrok toch al op de luchthaven zijn.

Nu begrijp ik waarom.

Het vliegtuig zou weggevlogen zijn zonder mij!”

Een file is dus een rij.

Wie in de file staat, staat in de rij.

Met de auto in de file,

met de auto in de rij. Niet leuk.

Mijn spreuk is dan:

"Blij dat ik rij, niet blij in de rij".

Weet je dat er vroeger ook al files waren?

Bij de dokter.

Meer bepaald bij "dokter Jezus".

Jezus was eigenlijk geen dokter,

maar Hij genas wel mensen.

En toen de mensen dat eenmaal door hadden,

kwamen ze met drommen naar de Here Jezus.

Iedereen wilde aangeraakt worden door de Here Jezus.

Iedereen wilde zijn ziekte kwijt.

Iedereen wilde genezen worden.

Dus kwamen ze allen tegelijk naar de Here Jezus.

En dus ... stonden ze in de file!

Maar er komt toch ooit een eind aan de file.

Gelukkig maar!

© Tonny Appermont

10 Warm

Vandaag was het warm.

Heel warm.

En ik bedoel dat het buiten warm is.

Mensen houden van warmte.

En niet van kou.

Dat merk je in de winter.

Iedereen doet dan het vuur aan.

Soms gebeurt dat nog met een kachel,

maar meestal is er centrale verwarming.

Maar er zijn ook mensen die een haard hebben

of zoals ik net al schreef een hout-, kolen- of gaskachel.

Veel mensen vinden het ook leuk om een sauna te nemen.

Dat is een soort houten badkamer waarin het heel erg heet is.

Meer dan 80 graden.

Lekker warm.

Je gaat zweten.

En je krijgt het zo warm,

dat je blij bent dat je na een kwartiertje uit de sauna kunt.

Snel een koude douche nemen of in een koud zwembad duiken.

Dan krijg je het terug koud

en dan wil je terug in dat warme sauna-kamertje.

Warm - koud - warm - koud. Kei-tof!

Maar vandaag was het echt superwarm.

Zonder kou.

Ik denk niet dat er ook maar iemand zo gek was

om een sauna te nemen.

Want iedereen zat sowieso al in de sauna.

Want buiten was het een grote sauna.

In de zon was het bakken geblazen.

Niet uit te houden.

En dit weet je natuurlijk al:

wie te lang in de zon blijft,

wordt zo rood als een kreeft.

Pijnlijk en niet mooi om te zien.

Wie slim is, gaat in de schaduw zitten

en drinkt een lekker fris glas water.

Of een biertje of een coca-cola.

Voor werken was vandaag veel te warm.

Maar gelukkig was het zondag.

De meeste mensen genieten dan van "niet hoeven te werken".

Maar ook weer niet iedereen.

Ik ga graag op zo 'n warme dag een ijsje eten in een ijssalon.

Maar de mensen van het ijssalon

moeten op warme dagen heel hard werken.

Ze doen het graag, want hoe harder ze werken,

des te meer ze verdienen. Kassa kassa!

Ik spring op zo een warme dag graag in een fris openluchtwembad.

Maar de mensen van het openluchtwembad

moeten op warme dagen hard werken.

Zo zit het leven nu eenmaal in elkaar.

In sommige delen van de wereld is het bijna altijd zo warm als vandaag bij ons.

In het land waar de Here Jezus woonde, Israël dus,

is het heel vaak ontzettend warm.

Jezus heeft daar keihard gewerkt,

al was het nog zo warm.

Toeristen denken alleen aan lekker lui “niks doen” in een warm land.

De mensen van dat warm land willen ook graag centjes verdienen,
hoe warm het ook is.

Zij zijn blij met de toeristen.

Vooraf blij met “de centjes” van de toeristen.

Dus zij werken op die warme dagen heel hard.

Geen tijd om te rusten.

Geen tijd om te luieren.

Centjes verdienen om eten te kopen.

Centjes verdienen om een huis te kunnen bouwen.

Centjes verdienen om kleren te kopen.

Ze hebben gelijk.

Hoeveel heeft de Here Jezus verdiend,

toen Hij in dat hete warme land mensen vertelde over Zijn Vader in de hemel?

Toen Hij de mensen leerde over het Koninkrijk van God?

Toen Hij mensen beter maakte?

Hij deed het helemaal gratis.

Omdat Hij van ons houdt!

© Tonny Appermont

11 Feestdag

Vertelt 27 april je iets?

En 14 mei?

4 juli?

Zegt 11 juli je iets?

Weet je iets van 14 juli?

Vertelt 21 juli je iets?

Hier de antwoorden:

Op 27 april viert Nederland Koningsdag.

Dan kleurt heel Nederland oranje.

Overal is er feest.

En op diezelfde dag viert Zuid-Afrika vrijheidsdag (African Freedom Day).

Op 14 mei viert Israël onafhankelijkheidsdag.

Dan hangen er in Israël overal de bekende vlaggen met de Davidsster.

Je kent die vlag wel: een witte vlag met een blauwe streep van boven,
een blauwe streep van onder

en in het midden van de vlag de Davidsster

(twee gelijkzijdige blauwe driehoeken in elkaar).

Op 4 juli zijn de Amerikanen zo trots als een gieter,
omdat ze dan Independence Day vieren.

11 juli zou je zeker moeten weten.

Want dat is onze feestdag:

dag van de Vlaamse Gemeenschap.

We vieren het op 11 juli, omdat op 11 juli 1302

de beroemde Guldensporenslag plaatsvond.

Er zijn Vlamingen die dan de vlag, de Vlaamse Leeuw, uithangen:

een gele vlag met een zwarte leeuw met rode klauwen en een rode tong.

Op enkele plaatsen wordt 11 juli gevierd met een Vlaamse samenkomst, waar Vlaamse liederen worden gezongen.

En steevast begint men of sluit men af met de Vlaamse Leeuw.

En dan die veertiende juli. Dat is “quatorze juillet”.

In elk dorp in Frankrijk is er dan wel iets te doen om de onafhankelijkheid van Frankrijk te vieren.

Op 21 juli is het Belgische feestdag

met het beroemde defilé in Brussel

en het even beroemde vuurwerk in Brussel,

aan de kust en in sommige andere steden.

Elk land heeft een vlag, elk volk heeft een vlag.

Maar toch niet helemaal.

Immers...

Het “Koninkrijk van God” heeft geen vlag.

Maar Ik heb eens een samenkomst gezien, waarin er gedanst werd.

En bij die dans maakte men gebruik van "Worship Flags".

Dat zijn gekleurde vlaggen met dunne stokken

en doeken uit heel dunne stof.

Als je zo een vlag tegen je hoofd krijgt,

hoef je geen bang te hebben voor een hersenschudding of hoofdpijn.

Zijn die gekleurde vlaggen dan de vlaggen van het Koninkrijk van God?

Is die vlag waarin ze het beroemde visje afbeelden,

de vlag van het Koninkrijk van God?

(Die visjes die je ziet op de achterkant van sommige auto's).

Neen dus. Want ik zei het al:

“Er bestaat geen "Koninkrijk van God"-vlag.”

Maar feestdagen zijn er wel in het Koninkrijk van God.

Ken je ze?

Christenen vieren

Kerstmis - Goede Vrijdag - Pasen - Hemelvaart - Pinksteren -

sommige christenen vieren ook nog Reformatiedag

en ten slotte is er het “dankfeest voor de oogst”.

En dan zijn er de Joodse feesten:

Sjabbat (elke zaterdag!), Rosh Hasjana (Nieuwjaar),
Jom Kipoer (Grote Verzoendag), Soekot (Sukkot) (Loofhuttenfeest),
Chanoeka (feest van het licht), Poerim (Lotenfeest),
Pesach (uittocht uit Egypte), Sjavoet (wekenfeest).

De Joden zijn dus eigenlijk wel echte feestneuzen!

Ben jij ook een feestneus?

Je mag gerust je verjaardag vieren!

Een speciale feestdag voor jou!

En de verjaardag van je broers en zussen, van papa en mama,
van opa en oma, van je klasgenootjes...

En als je later gaat trouwen, dan is dat pas feest.

Maak er een mooi trouwfeest van!

Feesten... het houdt niet op.

Maar het allergrootste feest komt pas later.

Later in de hemel.

Daar is het altijd feest.

Heb jij je bruiloftskleed al?

© **Tonny Appermont**

12 Verhuizen

Vorig weekend waren we in Duitsland.

Aan de Moezel.

In Kinheim.

Kinheim is maar een klein dorp.

Er wonen minder dan 1000 inwoners.

Er staan mooie huizen in gezellige smalle straatjes.

Die huizen en die straten zijn al heel oud,

maar ze werden steeds gerenoveerd.

Alles ziet er keurig uit. "Pico bello. Sehr schön. Sehr nett."

Mooi om te wandelen,

leuk om te wonen,

prettig om te vertoeven.

Wij logeerden in één van de "wijnhuizen"

met "Zimmer Frei Bed & Breakfast".

Je kan er dus blijven slapen

en je krijgt er een lekker ontbijt bij.

De mensen waar wij logeerden

hadden hun huis niet zelf gebouwd.

Ook hun ouders hebben het niet gebouwd,

want het stond er nog eerder.

Het zijn dus hun grootouders,
die bouwden, hard werkten,
wijngaarden gingen aanplanten.

Ondertussen werd het huis natuurlijk verbouwd
en gemoderniseerd.

Maar de grootouders zouden onmiddellijk zien:
dit is het huis, dat wij hebben gebouwd.

De man van het wijnhuis, waar wij logeerden,
is dus nog nooit in zijn leven verhuisd.
Hij was als baby in dat huis en hij is er nog steeds.
Zijn vrouw is wel moeten verhuizen.
Na haar huwelijk is zij bij haar man gaan wonen.
Ik denk niet dat deze "wijnboeren"
van plan zijn om nog ooit te verhuizen.
Het huis is veel te mooi.
En in de kelder liggen wijntonnen, wijnflessen,
van alles en nog wat om wijn te maken.
Je snapt dat een wijnboer daar allemaal niet zonder kan.

Toch zullen ze nog eens moeten verhuizen.

Eén keer.

Als ze sterven, verhuizen ze naar een begraafplaats.

En hopelijk gaan ze dan naar de hemel.

Of er daar wijn is?

Misschien wel!

Jezus veranderde lekker fris water in nog lekkerder frisse wijn.

Maar nu even terug naar ons thema. Verhuizen.

Mijn schoonouders zijn in hun leven tot nu toe acht keer verhuisd.

Zelf ben ik drie keer verhuisd in mijn leven.

Ik vind dat al welletjes, want ik verhuis niet zo graag.

Alles inpakken, alles vervoeren, alles uitpakken.

Het kost een hoop tijd, energie, geld en ook brokken.

Als het niet nodig is, verhuis ik dus niet.

Lekker in ons eigen huis blijven.

Nee, als het van mij afhangt is mijn volgende

(en laatste) verhuis die naar de begraafplaats.

En dan ... recht naar de hemel!

Waarom ik niet graag verhuis, weet je inmiddels.

Hier komt een rijtje.

Maak het maar af:

inpakken, dozen, rommel, afbreken,

herschilderen, verhuysfirma contacteren,

sjouwen, vasthouden,
alles in de vrachtwagen,
reizen, alles uit de vrachtwagen,
sjouwen, uitpakken,
de verhuisfirma betalen,
nieuwe huis inrichten, behangen, schilderen...

© Tonny Appermont

13 Concert

Heb jij al eens een concert bijgewoond?

Je kwam in een zaal. In die zaal waren er mooie zetels.

Voorin de zaal was het podium.

Op dat podium kwamen muzikanten.

Die muzikanten speelden op violen, op cello's of op de bas.

Andere muzikanten speelden trompet, klarinet, hobo of fagot.

Nog anderen speelden slagwerk: op trommels en pauken.

Ze maakten mooie muziek.

En jij mocht ernaar luisteren.

Je was op een concert aanwezig.

Je kunt ook naar een popconcert gaan.

Op het podium zit een drummer. En er staat een basgitarist.

Er is nog een gitarist en een zangeres.

En er zijn ook dansers.

De muziek is mooi, maar het klinkt wel erg luid.

Mijn oren doen er pijn van.

Gelukkig geeft papa mij oordopjes.

Heel lang geleden kreeg ik een concert aangeboden door Emmy.

Emmy is mijn jongste dochter.

Het was geen huilconcert.

Het was een heus pianoconcert. Met zang.

Echt waar.

Op de vleugel lag een muziekpartituur.

Emmy was twee jaar oud.

Ze klom op de voor haar toch hoge pianostoel.

Ze legde de muziekpartituur netjes op de plaats.

Het concert kon beginnen.

Even keek ze de kamer in om aandacht te vragen van het publiek.

Concert-time!

Met twee handjes improviseerde ze op de piano.

En ze zong er een liedje bij.

Ook al zelfgemaakt.

Iedereen in huis werd er vrolijk van.

Het concert duurde wel vijf minuten.

Al de aanwezigen van toen op dat "huisconcert" weten het nog steeds.

Nu zijn we vele jaren verder.

Nu maakt Emmy nog steeds muziek op het podium.

Ze speelt dan viool in het orkest of ze wordt begeleid door een piano.

Het klinkt super.

Papa en mama zijn heel fier op haar.

En het hele muziekverhaal begon toen ze nog maar een peuter was.

Het is de Here God, die de mensen talenten geeft.

Sommige mensen kunnen heel goed muziek maken.

Anderen hebben andere talenten gekregen.

Maar iedereen heeft talent gekregen. Ook jij!

Doe er iets mee!

Het aller-leukste is dat je het talent gebruikt tot eer van God.

Dan zeg je eigenlijk tegen God:

"Dank U wel voor de talenten die U mij hebt gegeven.

Ik wil er U mee eren."

© Tonny Appermont

14 Opruimen

Hoe ziet jouw kamer eruit?

Heel netjes?

Dan zeg ik heel graag: "Proficiat".

Mama en papa zullen blij zijn. Eén ding weet ik zeker:

het is moeilijk om je kamer netjes te houden.

Als je iets doet, maak je immers rommel.

Je kan geen spelletje spelen, zonder dat er overal speelgoed rondslingert.

Als je dan gedaan hebt met je spel, moet je dus opruimen.

Dan pas heb je een prachtige kamer.

Lijkt jouw kamer op een zwijnenstal?

Ligt alles door elkaar?

Als je dan iets wil hebben, moet je eerst gaan zoeken.

Het is niet mooi om al die rommel te zien liggen.

Je hebt geen aangename kamer.

Nu zeg ik "ai" en "oei" en "bè".

Je laat je boekjes rondslingeren, die nu overal liggen.

En moet jij dat opgefrommeld blaadje (dat is je huiswerk),

morgen zo aan de juf geven? Durf jij dat?

Ze zal een vies gezicht trekken.

En kijk toch eens! Overal ligt speelgoed.

Daartussen liggen nog broodkorstjes. Beschimmeld.

Je bed is niet opgemaakt. Slordig!

Er liggen sokken en onderbroekjes onder je bed. Bah!

Ik kom liever niet op bezoek bij jou. O nee!

Gelukkig ben jij niet zo. Jij ruimt je spullen wel op.

OK, dan verlies je een beetje tijd met opruimen,

maar je wint heel veel tijd, omdat je niet of nauwelijks moet zoeken.

Het is heel erg aangenaam in een leuk opgeruimd huis. O ja!

Opgeruimd staat netjes.

In de Bijbel vind je het verhaal van de opstanding van de Here Jezus.

Het staat in het evangelie van Johannes (in hoofdstuk 20).

Petrus en Johannes gaan naar het graf van de Here Jezus toe,

maar Jezus is er niet meer.

Hij is opgestaan! Jezus is uit het graf.

Wat ze in het graf nog vinden?

In de Bijbel staat het zo:

Johannes was vlugger dan Petrus. Hij kon dus vlugger lopen.

Dus kwam Johannes het eerst bij het graf.

Hij zag het open graf, hij zag de doeken liggen,

maar ging niet in het graf binnen.

Hij wachtte op Petrus.

Petrus ging wel naar binnen.

Ook hij zag de doeken liggen.

De zweetdoek, die op het hoofd van Jezus geweest was,
zag Petrus niet bij de doeken liggen, maar afzonderlijk, opgerold,
op een andere plaats.

De Here Jezus was opgestaan,

maar liet geen rommel achter.

Neen, hij had de doeken netjes achtergelaten.

Opgeruimd!

© Tonny Appermont

15 Trein

Nu zit ik op de trein.

Ik spoor tussen Leopoldsburg en Antwerpen.

Als alles goed gaat, duurt de rit een uur en een paar minuten.

De trein was in Leopoldsburg om 6 uur 41

en moet om 7 u 44 in Antwerpen-Berchem aankomen.

Tussen Leopoldsburg en Antwerpen-Berchem stopt de trein 5 keer
om mensen te laten in- en uitstappen.

Er zitten aardig wat mensen op de trein.

Veel mensen moeten naar hun werk,

maar anderen willen een uitstap maken naar de stad.

Nog anderen willen naar hun familie of naar vrienden.

Dit zijn de fijne dingen van de trein:

1. Met een trein moet je nooit in de file staan.
2. De trein heeft nooit een lekke band.
3. Je hebt altijd gezelschap in een trein.
4. Je hoeft niet te letten op de weg, want je hoeft niet te sturen.
5. Het is goedkoper dan rijden met de auto, zeker als je alleen reist.
6. Het is beter voor het milieu.

Later in het verhaal krijg je nog meer voordelen van de trein te lezen.

Maar toch kunnen er problemen opduiken:

Problemen met de seinen, waardoor de trein heel langzaam moet rijden.

Een ongeval. Er komt een voetganger, fietser, auto of een vrachtwagen onder de trein terecht.

Gevolg: de trein zelf en alle volgende treinen hebben er heel veel vertraging door.

Er is motorpech. Iets kleins, maar soms iets groots: de motor van de trein staat in brand.

De storm zorgde ervoor dat er een boom opwaaide. Die boom ligt op het spoor.

Door de hevige vrieskou zijn de wissels bevroren.

Er ligt te veel sneeuw, waardoor de trein niet doorkan.

De vorige trein is in panne gevallen, waardoor jouw trein niet doorkan.

Er is een deur die niet dicht wil en het duurt toch wat, eer dat euvel opgelost is.

Er is een vervelende passagier, die het aan de stok krijgt met een treinbegeleider en er op die manier voor zorgt dat de trein een tijd blijft stilstaan.

De machinist heeft zich verslapen, waardoor de trein te laat vertrok.

De treinbegeleider heeft zich verslapen, waardoor de trein te laat vertrok.

Er is staking, waardoor de trein afgeschaft is.

De elektriciteit (bovenleiding) is uitgevallen, waardoor de trein niet verder kan.

En er nog veel meer problemen die zich kunnen voordoen.

De lijst is eindeloos.

En steevast krijg ik door de luidsprekers van de trein de boodschap van de treinbegeleider:

"Gelieve ons hiervoor te verontschuldigen."

Maar de trein heeft ook voordelen:

1. Je hoeft niet te letten op de weg, wat je natuurlijk wel moet doen als je met de auto of de fiets rijdt.
2. Je kunt lezen of bezig zijn met de smartphone of i-phone.
3. Je kunt werken op je laptop.
4. Je kunt een dutje doen.
5. Je kunt naar buiten kijken en genieten van de mooie natuur, van mooie huizen en tuintjes.

De trein is altijd een beetje reizen.

Hiervoor hoeft het treinpersoneel zich niet te verontschuldigen.

O ja, niet vergeten!

Je moet een ticket hebben als je op de trein stapt.

Want de trein rijdt niet gratis!

Koop je ticket via het internet

of gebruik de automaat in het station of de stopplaats van de trein.

En je moet op tijd zijn!

De trein wacht niet op de passagiers.

De trein vertrekt!

En ga dan zitten in de juiste klasse!

Een gewoon ticket is voor tweede klasse.

Eerste klasse is duurder!

Ken je het liedje van de gospeltrein?

Het is een mooie negro-spiritual

en het lied gaat over de trein die naar de hemel rijdt.

Die trein is helemaal gratis!

En er is plaats voor iedereen.

En je hebt er geen 1ste en 2de klasse.

Elke passagier is er is gelijk.

De machinist van die trein is de Here Jezus zelf.

Hij weet de weg naar de hemel.

Hij is de Weg, de Waarheid en het Leven.

In die trein is er ruimte voor lofzang en aanbidding.

In die trein is er ruimte voor gebed en bijbellezen.

In die trein mogen mensen elkaar bemoedigen.

In die trein mogen mensen elkaar helpen.

Ik zit in die gospelsrein.

Je mag naast me komen zitten.

© Tonny Appermont

16 Kippen

Achter in onze tuin is er een kippenren.

Daarin lopen vier kippen.

Ze zijn al heel vroeg uit de veren.

Bij ons is er geen “Jan de Haan”, die de kippen wakker kraait.

De kippen worden zelf wakker.

Het zijn vogels.

Vogels worden doorgaans vroeg wakker

en vele beginnen meteen te fluiten,

te sjilpen, te kwetteren, te roepen,

te koekoeken, te kakelen, te sjirpen, te krassen...

Let op: er zijn maanden dat je de vogels heel erg veel hoort,

maar er zijn ook maanden dat je ze haast niet hoort.

Het lijkt alsof ze een hele tijd heel veel tegen elkaar zeggen,

en dan weer een tijd zwijgen.

Maar nu terug naar onze kippen.

Ze hebben plaats genoeg om rond te rennen.

De ganse dag lopen ze te pikken.

Elk grassprietje moet eraan geloven.

Durft er een wormpje zijn nek uitsteken,

is dat wormpje “een vogel voor de kat”.

Want het verdwijnt meteen in de bek van de kip.

Als ik nog maar de hoek om kom met een bakje etensresten,

lopen de kippen zo hard ze kunnen naar de voederplaats.

De voederplaats is de plaats waar ik de etensresten steeds gooi.

Ik praat met de kippen. Het zijn mijn madammekes.

Ik kakel tegen hen. Ik weet niet of de kippen het leuk vinden,

maar zelf vind ik het wel leuk.

En mijn buurman vindt het ook leuk, als hij mij hoort kakelen.

Onze kippen hebben ook een "kasteel".

Dat is een stenen gebouwtje.

Voor ons heel klein, een stalletje,

maar voor kleine kippen is het heel groot.

Dus is het voor kippen wel degelijk een kasteel.

In dat kasteel is het vrij donker.

Er ligt daar een grote mand.

In die mand leggen de kippen hun eieren.

Die eieren zijn erg lekker.

Het zijn "scharreleieren van kippen met vrije uitloop".

Ik weet het zeker, want het zijn eieren van onze kippen.

En die kippen scharrelen rond en ze lopen de ganse dag vrij rond.

Ze leggen veel eieren.

We krijgen ze zelf niet opgegeten.

Dus geef ik regelmatig eieren weg.

Aan mijn zus, aan de buurman, aan "si" en "la".

Op de vloer van het kasteel ligt heel veel stro.

En er ligt een betonnen blok, een betonnen balk

(zo een blok die de metsers boven de deuren in metselen).

Op die betonnen balk staat een lange etensbak

met maïs, korreltjes en allerlei graantjes.

De kippen vinden dat super lekker.

Als het donker gaat worden, willen de kippen naar bed.

Ze slapen in een houten kippenhok.

Ken je zo een kippenhok?

In het midden is er plaats om te zitten.

Kippen zitten liefst van al op een stok.

Ze pakken met hun poten de stok vast,

ze draaien de poten eigenlijk rond die stok en ze gaan slapen.

Ze vallen niet van die stok af.

In ons kippenhok ligt er ook stro.

Dat stro vervang ik regelmatig.

Want die kippen zijn niet proper.

Ze kakken in hun eigen slaapkamer.

Onder hun bed!

Ik vind het vies.

Maar je kunt de kippen niet aan hun verstand brengen om dat niet te doen.

Toch hou ik van kippen.

Ze eten de etensresten op.

Ze fabriceren heel veel eieren.

Die eieren zijn bijzonder lekker.

Kippen zijn net zoals andere dieren een uitvinding van de Here God.

Hij heeft ze gemaakt.

Hij heeft de kippen heel bijzonder gemaakt.

De meeste andere vogels leggen enkel eitjes om te broeden.

Kippen leggen haast iedere dag eieren.

Die eieren mogen we eten.

In de Bijbel staat dat de Here God zorgt voor ieder musje.

Dus ook voor iedere kip.

En ik weet het zeker: Hij zorgt ook voor mij. (En voor jou!)

En ik mag op mijn beurt voor de kippen zorgen.

Ik mag niet vergeten de bak met eten steeds aan te vullen.

Ik mag niet vergeten om de waterbak steeds weer bij te vullen.

Want kippen kunnen niet zonder vers water.

En wat krijg ik in de plaats?

Eieren!

En kippengezing!

© Tonny Appermont

17 Douche

Heel lang ben ik nog niet wakker. Maar toch al even.

Ik probeerde wat langer te blijven liggen in bed.

Mijn neus zit een beetje vast.

Mijn hoofd voelt een beetje raar.

Kortom: een beetje ziek.

Toch wil ik het er niet bij laten.

Het is vandaag zondag en ik wil seffens nog naar de kerkdienst.

Ik hou ervan om samen met andere christenen God groot te maken.

Je wordt er blij van.

Wat ga ik vandaag te horen krijgen?

Ik hou ervan te luisteren naar een frisse boodschap.

Maar zelf ben ik niet fris.

Ik kan moeilijk onfris naar de kerkdienst.

Nee, eerst wassen.

Gelukkig leven we in 2016. (Ik schrijf dit verhaal in 2016, maar jij leest het verhaal in het jaar ? 2020? 2026?).

Iedereen heeft een badkamer.

Wij ook.

In die badkamer is er een lavabo.

Daar kan je je tanden poetsen.

Of je handen wassen.

Maar ik wil me wassen van onder tot boven.

Ik wil mijn grijze haren terug in de plooi krijgen.

Ik wil de vieze geurtjes weg.

Het zou kunnen met een washandje en een lavabo.

Het zou ook kunnen door in het ligbad te liggen.

Heerlijk wegdromen in bad.

Nee, daar heb ik nu echt geen zin in.

Ik ga onder de douche!

Uit die douche komt heerlijk warm en zacht water.

Dat warm water komt uit de geiser, die koud water warm maakt.

Dat zacht water is zacht, omdat de gaatjes van de regendouche helemaal proper zijn.

Wij ontkalken de douchekop regelmatig.

Als je dat niet doet, worden de gaatjes heel erg klein

en worden de waterstraaltjes venijnige prikkers.

Bij ons dus niet. Heerlijk zacht.

De shampoo staat klaar.

Er staat een bus vloeibare zeep in de douche.

Er liggen grote handdoeken klaar om me na de douche mee af te drogen.

Daarna fris ondergoed aantrekken.

Ik zal me weer een ander mens voelen.

Heerlijk toch!

En buiten schijnt de zon.

Gelukkig regent het niet. Want...

Als de Here God zijn douche openzet,

kan dat op verschillende manieren:

- kort en heel fel,
- heel zachtjes,
- heel lang, het lijkt niet op te houden,
- schuin,
- heel erg koud...

Na een tijd zet de Here God zijn douche terug uit.

Gelukkig maar.

Dat komt omdat de Here God aan Noach heeft beloofd,

dat Hij nooit meer een vloed laat komen zoals toen (de zondvloed).

Nooit nog zal de aarde volledig onderstromen met water.

Na regen komt zonneschijn.

En heb je hier al aan gedacht?

Zonder water kunnen we niet leven.

De regen is echt wel nodig.

Ook als je het vervelend vindt.

Ook al komt deze regen voor jou op het verkeerde moment.

- Net toen ik naar huis moest gaan.

- Net toen het schoolreis was.

- Net toen ik wilde gaan voetballen.

Niets aan te doen.

Gebruik maar een goede paraplu.

Of een regenjas met een kap.

Dat helpt tegen een "douche" uit de hemel.

© Tonny Appermont

18 Doolhof

"Is dit een doolhof, mama?"

Het is Levi, die dat vraagt.

"Het lijkt inderdaad op een doolhof," zegt mama.

Want het gigantische gebouw met liften,
trappenhallen, gangen, kamers, kantoren,
zalen, wachtkamers, spreekkamers, recepties,
toiletten, badkamers, revalidatiezalen,
operatiezalen, magazijnen, kelders is ... geen doolhof,
maar ... een ziekenhuis!

In die zalen en kamers vind je heel veel bedden,
computers, medicijnen, koelkasten, zetels, toiletten...

En de mensen die je er tegenkomt, lopen rond in het wit of in het groen.

Op de bedden liggen allemaal zieke mensen.

Sommige zijn heel erg ziek, sommige zijn net geopereerd, anderen
mogen bijna naar huis.

Voor hen duurt hun verblijf in het ziekenhuis nog maar één of twee
dagen.

Oef.

Er zijn ook mensen die naar het ziekenhuis komen
om een kind te kopen.

Ze kopen eigenlijk geen kind, ze krijgen het.

Een geschenk van de hemelse Vader.

De baby zit in de buik van de mama en wil er nu uit.

De baby moet “geboren worden.”

De geboorte van die baby is een hele klus!

Daarom helpt de gynaecoloog, de vrouwendokter dus
en de vroedvrouw.

Dat is een verpleegster die alles weet van geboortes van baby's.

Dat is een verpleegster die de moeders verzorgt.

"Ik wil later ook vroedvrouw worden", zegt Levi.

"Gekke jongen, maar het kan hoor.

Jongens kunnen ook vroedvrouw worden."

Levi: "Zeg mama, ben ik ook in een ziekenhuis geboren?"

Mama: "Jij bent in dit doolhof geboren."

Levi: "Het is wel geen echt doolhof, hé mama?"

Mama: "Neen, want in een echt doolhof hangen er geen bordjes.

In een echt doolhof zijn er geen pijltjes.

Je bent erin gegaan, niemand zal je helpen,
je zult zelf de uitgang moeten zoeken."

Mama weet heel goed hoe een doolhof eruit ziet.

Ik wil er zelf wat meer over vertellen.

Een doolhof is spannend. Het gaat kriebelen in je buik.

In een echt doolhof kan je niet vragen:

waar vind ik kamer B 3.83?

En nu we toch terug in het ziekenhuis beland zijn, lees nu maar verder!

In de ziekenhuizen proberen ze zo goed mogelijk aan te geven

waar je naar toe moet.

Blok A, blok B of blok C,

kamers 200 tot 275 zijn op de tweede verdieping, kamers 500 tot 575 zijn op de vijfde verdieping. Logisch toch?

Stel u voor dat iedereen de weg moet vragen aan de mensen van de receptie; "Wilt u voor mij alstublieft even uittekenen hoe ik moet lopen?"

De mevrouw of meneer achter de receptie zou helemaal zot worden.

Ben jij geboren in een ziekenhuis? Of ben je thuis geboren?

Vraag het maar eens aan je papa of mama!

Sommige mensen denken dat de weg naar de hemel ook een doolhof is.

Ze hebben geen flauw idee hoe ze in de hemel moeten geraken.

- Moet ik nu goede dingen doen?
- Moet ik heel veel bidden?
- Moet ik vasten?
- Moet ik goede werken doen?
- Moet ik veel aalmoezen geven?

Jezus is heel duidelijk.

Hij zegt: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven,

niemand komt tot de Vader dan door mij". Geen doolhof dus!

© **Tonny Appermont**

19 Volle maan

Je hebt vast wel eens gehoord van "volle maan".

Wel, vannacht is het zover: volle maan.

Het is helder buiten.

Geen wolkje aan de lucht.

Dus kan je in de donkere nacht de maan goed zien.

En de maan is groot.

Heel groot.

De maan lijkt op een enorme witte schijf in de lucht.

De maan zorgt 's nachts voor licht op de aarde.

Vreemd dat de maan geen licht geeft. Toch lijkt het dat ze licht geeft.

Waarom lijkt de maan dan net een lamp in de lucht?

Het is de zon, die schijnt op de maan.

De maan is verlicht, omdat de zon schijnt op de maan.

Jij geeft ook geen licht.

Want jij bent geen lamp.

Maar als jij in het donker staat, in een donker bos of zo

en ik schijn op jou met een fel licht,

dan ziet iedereen jou staan.

Jij bent immers "verlicht".

Je bent geen "verlichting", maar het lijkt er wel op.

De maan straalt in de lucht.

Het lijkt dat de maan zelf licht geeft, maar dat is dus fout.

Weet je waaraan ik nu denk?

Ik probeer ook te schijnen in de wereld. Als een lichtje.

Ik ben zelf geen licht, maar toch kan ik schijnen.

Dat komt omdat de Here Jezus op mij schijnt.

Nu word ik verlicht.

Nu lijk ik zelf een licht!

Een licht dat mensen het juiste pad toont.

Het juiste pad, dat naar de Here Jezus leidt.

© Tonny Appermont

20 Zwembad

Een bijzonder hete dag vandaag.

Het lijkt erop dat de zon overuren klopt.

In ieder geval: de zon is heet. Heel erg heet. Er staat geen maat op.

Er zijn vandaag geen wolken, die de zon tegenhouden.

Er is geen wind, dus geen ventilatoren vandaag.

Het is zwoel. Iedereen puft. Wat nu?

Dit is de dag waarop de zwembadeigenaren al lang zaten te wachten.

“Heet weer! Joepie! De mensen komen naar het zwembad.

Eindelijk loopt mijn zwembad vol met koelte-zoekers.

Om binnen te komen, betalen de mensen zes euro.

Er komen vandaag meer dan duizend mensen naar mijn zwembad.

Dat is kassa kassa.

Veel mensen willen bovendien iets drinken.

Of ze eten een ijsje.

Dat is nog eens kassa kassa.”

Het is maar goed dat er in de Belgische zomer topdagen zijn.

Anders zouden de zwembaden nog failliet gaan.

Ik gun het de zwembadeigenaren van harte.

Ik ben geen zwembadfanaat, zeker niet als dat zwembad een openluchtwembad is.

Maar vandaag zeg ik niet: “Nee”. Vandaag zeg ik : “Ja!”

Samen met duizenden anderen, vind ook ik het fijn verkoeling te zoeken in het zwembad.

Lekker, verfrissend.

Laat de zon maar steken, het water zorgt voor een prima oplossing.

Is het geen fantastische uitvinding?

Een openluchtwembad?

Natuurlijk was de Here God de mensen voor.

Hij is eigenaar van heel wat gigantische openluchtwembaden:

duizenden kilometers kust zijn prachtig om er te vertoeven,
te wandelen, bootje te varen, pootje te paden of te zwemmen.

Jammer genoeg ligt het dichtstbijzijnde openluchtwembad
van de Here God een beetje ver voor ons.

Zijn wij er al geweest?

Natuurlijk:

in Oostende, Blankenberge, Zeebrugge,

in Knokke, De Panne, Nieuwpoort,

Westende, Oostduinkerke, De Haan,

in Scheveningen, Noordwijk, Zandvoort...

En dan genieten we.

We genieten dan van een stuk van de schepping van de Here God.

Ook vandaag genieten we.

Van het maaksel van de mensen.

Vandaag geraken we immers niet verder dan een gewoon
openluchtwembad.

Maar dat is ook heel fijn!

Genieten maar!

© **Tonny Appermont**

21 Jarig

Vandaag is het 21 juli.

Een vrije dag voor iedereen.

Want het is vandaag "Nationale Feestdag".

Fanatieke Belgen hangen dan de vlag uit.

En aan de gemeentehuizen zie je nu overal de Belgische vlag.

Logisch dat de gemeentehuizen de vlag uithangen,

want het is simpelweg verplicht.

Openbare gebouwen tonen dat het vandaag Nationale Feestdag is.

Gisteren al kon je luisteren naar de toespraak van koning Filip.

Ik ga er hier niets over schrijven.

Je kunt het lezen in de kranten en je kunt de toespraak op internet vinden.

Gisterenavond was er feest in de Marollen in Brussel.

Vijfduizend feestvierders op het Vossenplein.

En vanavond is het vuurwerk.

Vuurwerk in Brussel, vuurwerk in De Panne, vuurwerk in Oostende

en ook in Wallonië op verschillende plaatsen,

weet ik waar overal vuurwerk.

Mijn schoonvader zegt dat het allemaal is voor zijn verjaardag.

Hij zegt: "Ze hangen de vlag uit voor mij."

Ze maken vuurwerk voor mijn verjaardag.

Iedereen krijgt vandaag een vrije dag.

Het moet voor mij zijn.

Tenslotte ben ik jarig op 21 juli."

Nog zes jaar en hij wordt negentig.

Dat kan tellen.

Hij is geen oude man, die daar maar zit te zitten niksen.

Hij is nog actief, fris en hij heeft twee rechterhanden.

Erg handig als je mij vraagt.

Hij krijgt van alles in elkaar en heeft er een perfect oog in.

Hij boort en klopt en bricoleert en zit vol ideeën.

Hij rijdt nog met de wagen en als je alleen zijn haar zou zien,
zou jij hem vooraan in de vijftig schatten.

Natuurlijk wordt hij wel eens ziek (wie niet?), soms heel ernstig.

Telkens herstelt hij weer.

Mijn schoonvader, een merkwaardige man?

Inderdaad, uniek. Ik ken er zo maar één.

Een unieke schepping van God, die hem bedeed heeft met heel wat
kunde, kennis en creativiteit.

Hoe oud hij gaat worden? Wie zal het weten?

Misschien 'mijn' moeder achterna.

Die werd honderd jaar.

In dit geval heeft mijn schoonvader er nog zestien voor de boeg. Jaren dus.

Kan tellen, niet?

© Tonny Appermont

22 Lekker

Lekker.

Vandaag een vrije dag.

Lekker.

Schitterend weer.

Droog, warm, heel zacht briesje.

Lekker.

Een jarige vandaag. Dus naar het restaurant.

Lekker.

In het restaurant was alles lekker: de cava, de kervelsoep, het vispannetje, de koffie achteraf.

Lekker, lekker, lekker.

Terug naar huis.

Airco in de auto.

Lekker.

En dan kom je thuis.

Gelukkig is het huis koel met al die isolatie.

Lekker.

Gezellig thuis zijn en je daar thuis voelen.

Lekker.

Ik denk spontaan terug aan lied 256 uit Johannes De Heer.

Ik heb het lied in mijn leven minstens 256 keer gezongen.

In het leven wordt er heel wat geteld.

Volgens Toon Hermans is dat zoeken naar problemen.

Toon zegt dat hij als baby al in een kinderstoel zat 'met telraam'.

Slecht voor het kind!

En Toon zegt dat Adam en Eva in 'het paradijs' waren, omdat daar niet geteld werd.

Flauwekul natuurlijk, je mag gerust tellen.

Ik vond het heerlijk om als kind te tellen hoeveel geld er in mijn spaarpot zat.

Ik heb het tientallen keer geteld.

Ik heb het meer geteld dan dat er centen in de spaarpot zaten.

In lied 256 wordt er dus geteld.

Zegeningen!

Zegeningen van de Here God.

Hij wil het beste voor ons. Het allerbeste.

Dat is wat.

Dat is: lekker, lekker, lekker!

© Tonny Appermont

23 Onweer

In vele landen is het heerlijk warm.

In die landen zijn er prachtige stadjes.

En 's avonds kan je er gezellig een avondwandeling maken.

En je kunt er heel wat beleven. Immers.

Het hele stadje staat bol van de activiteiten.

Kunstenaars zijn er aan het werk.

Muzikanten laten zich van hun beste kant horen.

Je kunt op een terrasje genieten van lekkere drankjes.

Alleen de klok is straks een spelbreker.

Want je moet op zeker moment toch gaan slapen.

In ons land weet je nooit hoe de avond zal zijn.

Na een prachtige dag komt 's avonds soms onweer.

Dat onweer kan geweldig zijn.

Heel veel wind, heel veel regen.

Donder en bliksem.

Gevaarlijk.

Soms hagel.

Soms hele dikke hagelkorrels die alles kapot maken.

Onweer.

Een echte spelbreker.

Hoe kan het?

Prachtige lucht, prachtige zon.

Ineens wordt het donker.

Je moet je haasten om alles zo snel mogelijk binnen te zetten.

Maakte je een uitstap met de fiets?

Dan komt er een vervelend einde aan een prachtige dag.

Je moet een schuilplaats zoeken.

Je denkt: "Ik was beter thuis gebleven".

In het leven is het ook zo.

Eén rekenfout en het hele vraagstuk is om zeep.

Eén botsing en de auto is helemaal kapot.

Eén keer gevallen met de fiets en je hebt heel veel last van je schouder.

Eén plek op je hemd en je kunt het niet meer aantrekken.

Eén toets op de accordeon die blijft hangen en je kunt niet meer spelen.

Eén ongeval waardoor de hele autoweg versperd is.

Eén vervelend kindje en het leuke is eraf bij het spel.

Eén rot ei waardoor de hele deeg weggegooid moet worden.

En nog veel erger:

Eén zonde en de toegang tot de hemel is versperd.

Maar gelukkig zijn er steeds oplossingen.

Als je de rekenfout vindt, komt het weer goed met je vraagstuk.

In de garage wordt de kapotte auto terug hersteld.

De dokter weet vast een oplossing voor de schouder.

Dat vieze hemd steek je in de wasmachine.

En er zijn zelfs mensen die accordeons perfect kunnen herstellen.

Als de brokken van het ongeval opgeruimd zijn,

komt er weer beweging in de file.

Met het vervelend kindje ligt het moeilijker.

Je kunt een vervelend kindje niet weggooien.

Terwijl je het deeg met het rotte ei wel degelijk kunt weggooien.

En dat laatste: de weg naar de hemel die dicht is door die zonde...

Je weet vast bij wie je terecht kan.

Inderdaad. De Here Jezus stierf voor jou aan het kruis.

Dat was om ervoor te zorgen dat de weg tussen jou en God helemaal open zou zijn.

Elke zonde wordt vergeven, als je in Jezus gelooft.

Elke zonde wordt vergeven, als je op Jezus vertrouwt.

Misschien moeilijk om te geloven.

Misschien moeilijk om te aanvaarden.

Maar zo staat het wel in de Bijbel.

En het werkt.

Wie zijn leven in de handen van Jezus legt, ervaart dat het werkt.

Hij maakt je helemaal vrij.

Hij maakt je helemaal blij.

© Tonny Appermont

24 Zondag

Je moet de dagen van de week zeggen.

Met welke dag begin je dan?

Met zondag? Dan wordt het rijtje:

zondag, maandag, dinsdag, woensdag, donderdag, vrijdag, zaterdag.

Of begin je met maandag?

maandag, dinsdag, woensdag, donderdag, vrijdag, zaterdag, zondag?

Als je op de laatste manier telt, klopt het woord "weekend",

want dat is dan zaterdag en zondag, het eind van de week

en in het Engels "the end of the week", dus "weekend".

En dan klopt de titel van de televisie-uitzending "de zevende dag".

Die uitzending zie je inderdaad op zondag in de late voormiddag.

Maar hoe zit dat in de Bijbel?

In het Oude Testament lees je vooraan het verhaal van de Schepping.

Daar staat dat de Here God de zevende dag rustte.

Dat was de sabbat, dus de zaterdag.

In de Bijbel is de zevende dag dus de zaterdag.

In het Nieuwe Testament lees je in Johannes 20:

"En op de eerste dag van de week ging Maria Magdalena, vroeg, als het nog duister was, naar het graf, en zag de steen van het graf weggenomen."

Jezus is opgestaan op de eerste dag van de week, de zondag!

Van daaruit is (logischerwijze) ontstaan dat de christenen op zondag hun vrije dag namen.

De sabbat verschoof dus naar de zondag.

Ik heb al de jaren dat ik les gaf, steeds aan de kinderen de dagen van de week op de volgende manier geleerd: zondag, maandag, dinsdag, woensdag, donderdag, vrijdag, zaterdag.

Ik vind dit het beste, gewoon al omdat het zo in de Bijbel staat.

Ik vraag me trouwens af wie dat veranderd heeft en de week persé op "maandag" wilde laten beginnen.

Wat ook aardig is om eens over na te denken:

'begin je de week met zondag?' Dan mag je die dag lekker rusten, maar ook tijd nemen voor de Here God.

Hij laadt je batterijen op.

Je bent klaar om er de hele week tegenaan te gaan.

Op het einde van de week (zaterdag) ben je flink moe.

Maar zondag word je weer opgelaten.

Je mag rusten en vanuit die rust weer aan het werk gaan.

Mooi toch!

© Tonny Appermont

25 Mezzo

De televisie staat hier op "Mezzo".

Ooit gehoord van die zender?

Muzikanten kennen het woord "mezzo" heel goed.

Het is een Italiaanse term en betekent "half".

Het teken *f* betekent dat je sterk moet spelen.

Het teken *mf* betekent dat je half sterk moet spelen.

Het teken *p* betekent dat je zacht moet spelen.

Het teken *mp* betekent dat je half zacht moet spelen.

Voor mij is die televisiezender "Mezzo" top.

Ofwel is er klassieke muziek, ofwel is er jazz.

Soms is die klassieke muziek heel erg modern.

Of heel romantisch.

Of zelfs atonaal.

De mensen noemen dit alles "klassieke muziek".

Ik hou er van.

Nu is er 'ballet' op de zender.

Prachtige balletten, heel mooie dansers en danseressen

in mooie kostuums en balletkledij

en dat met de mooiste muziek.

Heel indrukwekkend.

Eigenlijk moet je zo een balletvoorstelling voor je neus zien.

Ballet laat je immers niet onberoerd, als je in de zaal zit.

Hetzelfde geldt voor opera.

Op de televisie valt dat vaak tegen.

Het televisiescherm is te klein, niet indrukwekkend genoeg,

maar in de operazaal is het formidabel.

Krijg je ooit de kans? Ga er zeker heen!

Je zult genieten.

En een concert met een orkest, met solisten...

ook veel mooier in het echt, dan op de televisie.

Ik denk dat de zender daarom "Mezzo" heet.

Heel mooi, maar toch maar half zo mooi als in de zaal.

(En eigenlijk nog veel minder dan half...)

Weet je waar je ook maar een flauw idee van hebt?

Van de heerlijkheid van God.

Je weet dat God helemaal fantastisch is.

Je ziet Zijn prachtige schepping.

Je kunt Zijn grootheid ervaren.

Maar het is ook allemaal maar "mezzo".

Wij kunnen van de Here God maar een ietsiepietsie zien.

Dus eigenlijk nog lang niet "mezzo", nog lang niet half.

Hoe de Here God nu echt is, zullen we pas zien "in de Grote Zaal".

In de hemel dus.

Dat zal wat zijn!

© Tonny Appermont

26 Op reis

Lang geleden op reis gaan...

Dat was een hele onderneming.

Je kon niet met het vliegtuig.

Dat was nog niet uitgevonden.

Je kon niet met de trein, met de auto.

Ook die dingen bestonden nog niet.

Je kon zelfs niet met de fiets.

Je kon wel te voet op reis.

Op blote voeten, op klompen, op sandalen.

Of de reis ging met een kameel, een ezel of een paard.

En achter dat paard hing er een koets.

Met die koets op reis op hobbelige wegen.

Gezellig, niet?

Je kon ook met de boot op reis.

Ook al gezellig.

Maar niet gezellig, als je bang was voor storm.

Of als je ziek werd van het geschommel van de boot.

Vroeger duurde "op reis gaan" heel lang.

Mensen bleven soms maanden weg.

En kwamen niet altijd terug.

Onderweg overvallen, of verdronken.

Heel veel mensen gingen gewoon 'niet' op reis.

Ze werden geboren in één of ander dorpje.

Ze groeiden op in dat dorpje.

Ze trouwden in dat dorpje.

Ze bouwden een huisje in dat dorpje.

Ze kregen kinderen in dat dorpje.

Ze gingen dood in dat dorpje.

Ze werden begraven in dat dorpje.

Ze waren in heel hun leven geen enkele keer buiten het dorpje geweest.

Hoe het eruit zag elders? Zij hadden er geen idee van. Wij wel.

Wij weten maar al te goed, dat de wereld overal anders is.

Dat er bergen zijn en meren.

Dat er zeeën zijn en oceanen.

Dat er grote steden zijn met miljoenen mensen.

Dat er overal op aarde mensen wonen en dat die mensen allemaal anders zijn.

Wij vliegen van hier naar daar.

Wij zijn vandaag in stad A, morgen in stad B, overmorgen in stad C en de volgende dag terug thuis.

Of we vertrekken 's morgens op reis, 200 km verderop, we blijven er enkele uren en 's avonds zijn we terug thuis.

Vandaag op reis gaan? Geen enkel probleem.

Neem de fiets, de auto, de bus, de tram, de trein, het vliegtuig, de boot. Je kunt zelfs te voet gaan.

Overal naar toe!

En ben je niet goed te been?

Laat je dan meenemen in een mooie documentaire.

Je zet de televisie op en je komt meteen in andere landen en culturen.

Ik denk terug aan vroeger.

2000 jaar geleden ging de Here Jezus op reis.

Te voet. Met zijn discipelen.

Hij reisde altijd maar rond in Israël.

Hij vertelde in elk dorpje en in elk stadje over het Koninkrijk der Hemelen.

Onderweg zag Hij allerlei dingen en mensen:

een boer, een herder, graan, druiven, zieken, begrafenisstoeten, tempelgangers, farizeeën en schriftgeleerden, tollenaars, armen en rijken, vissers, marktkramers, mannen, vrouwen en kinderen, huwelijken, de woestijn, akkers, wijngaarden, bomen, bergen, het meer, de Jordaan, de stad, dorpjes, de marktplaats, synagogen, de tempel...

Hij vertelde over allerlei dingen en greep telkens de kans op de blijde boodschap te brengen.

Hij was altijd op reis.

Op reis door het leven. Op reis naar het Leven.

© Tonny Appermont

27 Krant

Lees jij wel eens in de krant?

Jaja, een grote mensenkrant.

In Vlaanderen zijn er heel wat kranten:

in Limburg lezen velen "Het Belang van Limburg".

In de provincie Antwerpen is dat "De Gazet van Antwerpen".

Voor de sportliefhebbers is er "Het Nieuwsblad".

Maar er is ook nog "Het Laatste Nieuws".

En "De Standaard".

Er is ook nog "De Morgen".

Treinreizigers vinden de gratis "Metro" in de stations.

Ik heb ze nog niet allemaal, hoor.

Verder worden er nog heel wat regionale weekkranten gedrukt.

In Wallonië vind je Franstalige kranten met vooral nieuws uit Wallonië.

En in Nederland uiteraard Nederlandse kranten met voornamelijk nieuws uit Nederland.

Al die kranten staan elke dag weer helemaal vol.

Er gebeurt altijd van alles en nog wat.

Je vindt in de krant politiek nieuws, aanslagen, natuurrampen, vliegtuigcrashes, trein- of busrampen, en nog veel meer.

Mensen lezen graag nieuws uit hun buurt: ongevallen, branden, diefstallen, overlijdensberichten, advertenties, foto's.

In de krant vind je welke TV-programma's er die dag zijn, cartoons (leuke grappige tekeningen), puzzels, veel te veel om op te noemen.

Wat gebeurt er allemaal in de wereld?

Dat nieuws vind je in de krant.

Ik vind het leuk om door de krant te bladeren.

Er zijn altijd weer artikels die ik toch wil lezen.

Maar toch staan er steeds weer nare dingen in de krant.

Daar word je niet blij van.

Het is gewoon slecht nieuws, rotnieuws.

Jammer dat er elke dag weer rotnieuws is.

Het staat allemaal in de krant.

Wist je dat er in de Bijbel ook "nieuws" staat.

Goed Nieuws!

Er staan in de Bijbel vier evangeliën.

Het woord "evangelie" betekent "goed nieuws".

Het is zijn dus vier "goed nieuws kranten".

Ze heten:

het evangelie volgens Mattheüs,

het evangelie volgens Marcus,

het evangelie volgens Lucas,

het evangelie volgens Johannes.

Lees ze maar eens, die vier kranten.

Je vindt die kranten wel niet in de krantenkiosk.

Die bijzondere kranten staan in de Bijbel.

En moest je geen Bijbel hebben,

je vindt ze ook op internet!

Lees deze kranten maar.

Vol goed nieuws.

Je wordt er helemaal blij van!

© **Tonny Appermont**

28 Regen

Het heeft al een paar weken niet meer geregend.

Dat is leuk voor de zonnekloppers.

Zij vinden het niet leuk als het regent.

Want ze willen graag naar het strand gaan.

Ze willen graag bruin worden.

Wie op het strand rondloopt in zijn badpak, wordt heel snel bruin.

De meeste zonnekloppers vinden het leuk om op het strand te liggen.

Eerst een tijdje op de rug liggen, dan een tijdje op de buik liggen.

Niet vergeten om zonnecrème op te smeren.

Dat is om niet te verbranden.

Wie te lang in de zon blijft liggen, wordt niet bruin, maar rood.

Zo rood als een kreeft.

En het doet vreselijk pijn.

Je kunt alleen nog een koude douche nemen,

want zelfs lauw water kan je niet meer verdragen, als je verbrand bent.

Daarom gebruiken de mensen goede zonnecrème.

Factor 30 of factor 50.

Hoe hoger de factor, hoe beter de bescherming (en hoe duurder).

Vandaag hebben de zonnekloppers echter pech, want het regent.

Je kunt moeilijk op het strand gaan liggen met een paraplu.

Wandelen met een paraplu gaat wel.

En dat kan best leuk zijn.

Zeker zoals de regen vandaag valt.

Hij valt recht naar beneden.

Als de paraplu groot genoeg is, word je nergens nat.

Tenminste als je niet in een plas trapt.

De bloemen vinden de regen lekker fris.

Gras houdt van regen.

Het gras slurpt de regen op met grote slokken.

De groenten in de tuin zijn blij.

De regentonnen vullen zichzelf weer, misschien tot boven toe.

De vijvers worden aangevuld met fris hemelwater.

Tot geluk van de vissen, die het water zo slecht kunnen missen.

In de dagen van Elia regende het drie en een half jaar lang helemaal niet.

De regen werd tegengehouden door de Here God.

Het hele land liep gebukt onder de droogte.

Maar dan komt er antwoord op het gebed van Elia.

Na drie en een half jaar.

God laat het weer regenen.

Na het gebed van Elia.

Het is een prachtig verhaal in de Bijbel.

Je vindt het in 1 Koningen hoofdstuk 17.

Vandaag regent het buiten.

Ik ben er blij mee.

© Tonny Appermont

29 Metselen

Elly en Rikkert zingen een prachtig liedje over een metselaar.

Kijk daar, een metselaar!

Zoek de tekst maar eens op!

Lees en geniet!

In de eerste strofe is de metselaar aan het werk.

In de tweede strofe is de Here God zelf de metselaar.

Mag hij jou gebruiken als levende steen?

Hij maakt een mooi bouwwerk en jij mag daar een steen van zijn.

Toch een fijn idee.

Een goede metselaar metselt de stenen netjes op elkaar.

Hij gebruikt een waterpas, een schietlood, hij meet en rekent.

Met cement, zand en water maakt hij mortel.

Ken je de werktuigen van de metselaar?

Een truweel, een voegijzer, een handborstel.

Als hij hoog moet werken, bouwt hij een stelling.

Als hij veel moet metselen, gebruikt hij een betonmolen.

Hij zet de stenen klaar.

Hij gebruikt zijn beide ogen en hij heeft gouden handen.

Het lijkt alsof alles vanzelf gaat.

Maar als je zelf probeert te metselen, kom je erachter dat het echt niet zo simpel is als het lijkt.

Die stenen hebben zes kanten.

Het moet allemaal passen.

En dat gaat niet vanzelf.

Het zijn geen lego-blokjes, die netjes in elkaar haken.

Met mortel moet je de stenen vastplakken tussen de andere stenen.

Als je niet meet en rekent, als je je beide ogen niet gebruikt,

als je geen gouden handen hebt... dan lukt het niet.

Dan krijg je een scheve muur, een lelijke muur.

Dan zeg je: "Ik had niet moeten metselen,

ik had een echte metser moeten laten komen.

Maar het is nu te laat. Dom van mij."

Wil je echt zelf je huis bouwen,

ga dan maar vlug naar school.

Maar dan naar een school, waar je leert bouwen.

Een school waar je leert metselen.

Leer daar maar hoe je het moet doen!

De leraren zullen het je vertellen.

Op zo een school mag je muurtjes bouwen.

De Here God is nooit naar school geweest.
Toch kan Hij wel bouwen.
Hij bouwt het allermooiste gebouw.
Een gebouw met levende stenen.
Hoe Hij dat doet?
Hij kent zijn stenen.
Hij weet precies waar de stenen het mooist passen.
Hij is tegelijkertijd bouwheer, architect, metselaar.
Geef je maar in Zijn hand, jij levende steen.
Dan kom je echt "tot leven".

© Tonny Appermont

30 Opname

Ben jij al eens in een opnamestudio geweest?
In de studio is het heel erg stil. En "droog".
Betekent dit dat het niet binnen regent?
Natuurlijk niet!
Er is heel weinig galm.
In een kerk is er dikwijls heel veel galm.
Buiten is er haast geen galm.
(Buiten is dan ook weg van de muren).
Droge akoestiek betekent dat je prima kunt opnemen.

Maar het moet ook nog stil zijn.

Anders neem je de auto's in de verte ook op,

of de vogels die fluiten,

of een meneer die wat verderop met zijn boormachine aan het werk is,

of een dame die haar gras afrijdt.

Neen, opnemen doe je niet buiten, maar in een studio.

Er staan overal microfoons.

En er hangen hoofdtelefoons.

Ze noemen het ook koptelefoons.

De opnamestudio heeft twee delen:

aan de ene kant zit de opnameleider

aan de andere kant zitten de muzikanten.

De muzikanten spelen op hun instrument

of ze zingen

en de opnameleider neemt alles op.

Hij luistert heel erg kritisch. Hij hoort elke fout.

En dat betekent:

we beginnen opnieuw, want de opname moet perfect zijn.

De muzikanten moeten zich heel goed concentreren,

want ze willen liever niet steeds opnieuw beginnen,

telkens er iets fout loopt.

Gelukkig... Dit nummer staat erop! Prima.

We gaan nog eens samen luisteren of alles OK is.

Goed zo. We kunnen het volgend nummer opnemen.

Ik denk aan een kinderliedje dat ik al heel lang ken:

“opnieuw, opnieuw, begin maar weer opnieuw,
volgende keer gaat het beter!

Opnieuw, opnieuw, begin maar weer opnieuw,
dan gaat het beter, zeker weten!”

Van de Here God krijg je elke dag nieuwe kansen.

Telkens je het verkwanselt, mag je toch weer opnieuw beginnen.

God heeft nog veel meer geduld dan de opnameleider in de studio.

God wordt niet boos, omdat je weeral gefaald hebt.

Je mag steeds terug naar God toe en uitspreken:

“Here, ik heb weeral mis gedaan.

Mag ik opnieuw beginnen?

Helpt U mij?”

En ja hoor, het mag.

En reken er maar op dat Hij je helpt!

© **Tonny Appermont**

31 Kattestaart

Vandaag leerde ik wat kattestaart is.

Jullie denken natuurlijk aan een kattenstaart, dat snap ik.

Die kattenstaart zorgt ervoor dat de kat er mooi uitziet.

Zonder staart is een kat niet af.

Het zou hetzelfde zijn als een kat zonder snor.

Of een kat zonder poten. Moeilijk om dan nog te lopen.

En zonder katogen ziet een kat geen steek.

Dus liefst een kat met oren, ogen, snor en een staart.

En die staart kan de kat heel leuk bewegen.

Ze zet die staart omhoog, horizontaal, omlaag,
met een krul.

Ze "praat" met haar staart. De staart zegt: "Ik ben boos",
of: "Ik voel me goed."

Maar dat is een ander verhaal.

Ik wil het hebben over "kattestaart" zonder "n" in het midden.

Dat is een ander paar mouwen.

Gisteren kende ik het deze verschrikkelijke plant nog niet.

Want kattestaart is een heel vervelend sprieterig groen onkruid.

De kattestaart woekert tussen de andere planten.

De tuineigenaars worden er hopeloos van.

Je trekt de kattestaart uit, want je wil geen kattestaart in je tuin.

Binnen enkele weken is de kattestaart er weer.

Ik las dat de goedkoopste manier om ervan af te geraken is:

trek de kattestaart uit, weg ermee.

Zolang de kattestaart terug komt, mag je wel niet vergeten om te blijven trekken.

Tot er geen kattestaart meer overblijft.

En dan maar hopen dat de wind geen nieuwe kattestaart aanvoert.

Staat er in jullie tuin kattestaart?

Doe dan mama en papa een plezier; help mama en papa om de kattestaart uit te trekken!

Neem de kattestaart zo kort mogelijk bij de grond vast

(je mag zelfs een beetje onder de grond gaan met je vingers)

en trek die kattestaart er maar uit!

Weeral eentje minder!

Flink zo!

Weet je wat zonde is?

Dingen waarvan je weet dat ze fout zijn,

dingen waarvan je weet dat het niet mogen,

dingen waarvan je weet dat God ze niet wil.

Zonde lijkt op kattestaart.

Je raakt er heel moeilijk van af.

Uittrekken moet je. Weg ermee!

Gelukkig is daar de tuinman.

Die wil je helpen.

Die tuinman is Jezus.

Hij wil graag, dat jij een mooie tuin bent,

met prachtige bloemen.

En zonder kattestaart!

© **Tonny Appermont**